

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΟΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΝΤΑΣΗ

24/05/2020

Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

σεβαστό Ιερατείο

αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Χριστός Ανέστη.

Αναλογιζόμενος αυτή την ιερή στιγμή, κατά την οποία έλαβα τον πρώτο βαθμό της ιεροσύνης, μου είναι αδύνατο να περιγράψω τα συναισθήματα που κατακλύζουν την ψυχή μου και συγκλονίζουν την ύπαρξή μου. Νοερά και με ένα ανεξήγητο τρόπο , ταξίδευσα στην παιδική μου ηλικία. Αρχικά μετέβηκα στη Βόρεια Ήπειρο και συγκεκριμένα στους Άγιους Σαράντα. Εκεί όπου είδα το πρώτο φως μέχρι την ηλικία των 4 χρονών όπου αναγκαστήκαμε να εγκαταλείψουμε τη μάνα γη και να εγκατασταθούμε οικογενειακώς στην Κόρινθο. Η δική μου όμως παιδική ψυχή στην τρυφερή ηλικία των 8, τραυματίζεται και πάλι από την εκδημία του αγαπημένου μου πατέρα Αλεξάνδρου στην ηλικία 33 μόλις χρόνων. Η απώλεια ήταν μεγάλη, και ο μόνος χώρος παρηγοριάς μου ήταν ο ιερός ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην πόλη της Κορίνθου. Η γλυκιά και αγαπημένη Παναγιά, με έβαλε στην αγκαλιά της και μου έσπειρε τον ιερό πόθο της ιεροσύνης καλώντας με να γίνω αντάξιος συνεχιστής του ιερομάρτυρα ιερέως Ιωάννου ο οποίος έζησε φρικτές στιγμές στα αιμοβόρα χέρια του καθεστώτος Χότζα, αρνούμενος να χαρακτηρίσει την Εκκλησία Σινεμά και κοιμήθηκε έχοντας τελευταία επιθυμία να

ενδυθεί τα ιερά άμφια. Ο μακαριστός ιερομάρτυρας ήταν α' εξάδελφος του παππού μου.

Η Θεία Πρόνοια, αρχικά με οδήγησε στις σπουδές της Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Ρεθύμνου, μέσα στις οποίες πάλι αγαπημένος μου κλάδος αποτέλεσε ο τομέας των Βυζαντινών Σπουδών. Αυτός ο πόθος, κορυφώθηκε εδώ στο νησί της Κύπρου όπου με ευλόγησε ο Θεός να παντρευτώ την σύζυγο μου Ιωάννα. Και αυτός ο πόθος, μας οδήγησε να σας τον εκφράσουμε ,συνοδευόμενοι από τον πνευματικό μας πατέρα, Πρωτοπρεσβύτερο Παρασκευά Παπαμιχαήλ.

Μακαριότατε, θα ήθελα να σας εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες για την αγάπη και την στοργή Σας, ήδη από την πρώτη συνάντηση μαζί Σας. Σας ευχαριστώ και Σας ευγνωμονώ και για την προτροπή Σας, να φοιτήσω στην Θεολογική Σχολή της Εκκλησίας της Κύπρου, όπου είμαι βέβαιος, μετά από έναν χρόνο φοίτησης, ότι θα με βοηθήσει στο να επιτελέσω το έργο της Διακονίας μου. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στον πατέρα Παρασκευά που καθοδηγεί με αγάπη τόσο εμένα όσο και την σύζυγο μου στον δρόμο που διαλέξαμε αλλά και στην δημιουργία μίας υγιούς οικογένειας. Να εκφράσω πρέπει και την αγάπη μου στην σύζυγο μου Ιωάννα, που από την πρώτη στιγμή συναίνεσε στο να διαβούμε μαζί αυτόν τον μακρύ, δύσκολο αλλά και ευλογημένο δρόμο.

Επιτρέψτε μου να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου τόσο στην οικογένεια της συζύγου μου που βρίσκεται σήμερα εδώ στην αρχή αυτής της πορείας, αλλά και για την στήριξη της όλο αυτό το διάστημα, όσο και στην μητέρα μου και την οικογένεια του πατέρα μου που οι περιστάσεις που ζούμε στην χώρα μας και όλος ο κόσμος, δεν

επέτρεψαν σήμερα να βρίσκονται εδώ. Είμαι σίγουρος ότι αισθάνονται και αυτοί τα συναισθήματα χαράς που με πλημμυρίζουν και προσεύχομαι να έρθει σύντομα η στιγμή που θα συναντηθούμε ξανά.

Τέλος να ευχαριστήσω τόσο την εκκλησιαστική επιτροπή τη ενορίας του Αποστόλου Μάρκου, όσο και όλους τους ενορίτες που με δέχτηκαν από την πρώτη στιγμή και με έκαναν να αισθανθώ τόσο οικεία. Ευχαριστώ πολύ και όσους είναι σήμερα εδώ και όσους είναι απόντες λόγω των μέτρων που έχουν ληφθεί.

Κλείνοντας αυτήν την ομιλία, προσεύχομαι στον Παντοδύναμο Θεό να φανώ άξιος και αντάξιος της Διακονίας μου , να μου δώσει δύναμη ώστε να διακονήσω όσο καλύτερα μπορώ την Εκκλησία και το ποίμνιο της. Η χάρις του Αγίου Πνεύματος να καλύψει όλες τις αδυναμίες που με διακατέχουν ως φθαρτό άνθρωπο.

Ο Απόστολος Μάρκος να μου δίνει την δύναμη και να είναι αρωγός στον δρόμο που αξιώθηκα σήμερα, ώστε να καταστώ ένας καλός διάκονος, έχοντας ως πρότυπο την διακονία του στον Απόστολο Βαρνάβα και στους Πρωτοκορυφαίους Αποστόλους Πέτρο και Παύλο.